

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XX. (XXXVI.) ÉVFOLYAM, 22 SZÁM 2025. MÁJUS 31.

300 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRT **MUNKÁSPÁRTI HETILAP**

MUNKANÉLKÜLISÉG

ENERGIAÁREMELÉS

HÁBORÚ

INFLÁCIÓ

ADÓEMELKEDÉS

„Akkor lesz nemulass!”

LIBERÁLIS DIKTATÚRA

LÉTBIZONYTALANSÁG

FOTÓ: HATLACZKI BALÁZS

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

„Akkor lesz nemulass!”

„El a kezekkel Ruszin-Szendi Romulusztól, mert a Tisza Párt békés közösség, de határozott. Ha mégis elfogadhatatlan eszközökhöz nyúlnak, akkor ott leszünk, és akkor lesz nemulass!” – üzenté Magyar Péter.

Az egykori tábornokra nem érdemes a szót pazarolni. Gyermekkorában sok fiú álmodik arról, hogy nagy hadvezér lesz, de a többségük kinövi. Napóleon persze senkiből sem lesz, még Macronból sem, pedig ő francia. Ruszin-Szendi a Tiszásoknál tábornoki múltját akarja aprópénzre váltani. Lehet, hogy a pénzt megkapja, de a nemzettől megbecsülés és tisztelet helyett legfeljebb szánalmat.

„Akkor lesz nemulass!” – üzeni Magyar Péter. Igen, a fenyegetés nem csak a kormánynak szól. Mindenkinek szól, nekünk is, nekem is, mert a Tisza Párt vezére Magyarország miniszterelnöke akar lenni. Nem akarok senkit sem megijeszteni, de jobb, ha e szavakat komolyan vesszük!

A 2026-os választás más lesz, mint az eddigiek. Háborús világban élünk! A szabályok mindenütt megváltoztak, sőt már szabályok sincsenek. A demokráciát Európa szerte lábbal tiporják. A tömegek manipulációjára, a politikai erőszak alkalmazására éppen az EU legmagasabb fórumai adnak engedélyt.

A Tisza Párt győzhet 2026-ban. Ne gondoljuk, hogy a Fideszt nem lehet legyőzni. Lehet! Lehet szédíteni az embereket, lehet a végsőkig felkorbácsolni az indulatokat, lehet átengedni az utcát a lumpenelemeknek. Lehet olajat önteni a tűzre, mert tény, hogy a rendszerváltás óta nagyon sok sérelem érte az embereket és most mindent rá lehet fogni a Fideszre. Tehát akár győzhet is a Tisza Párt. A kérdés az, hogy mi jön utána?

Tessék figyelni, amit mondok, halálosan komolyan gondolom. A Tisza Párt és a vele szövetséges más liberális erők győzelme nyílt diktatúrához fog vezetni. A problémák nem tűnnek el, és Magyar Péter nem lesz képes hagyományos, mondjuk úgy, demokratikus módszerekkel kezelni a problémákat.

Kezdjük azzal, hogy egy olyan országban élünk, ahol 2010 óta kétharmados többséggel kormányoznak a konzervatív erők. Ez nem csak a Fidesz, nem csak a kormány, hanem nagyon sok ember, aki hisz a nemzetben, családban, a konzervatív értékekben. Ki lehet őket szavaztatni a hatalomból, de mit fognak szólni ahhoz, ha az újak a nyakukba zúdítták a liberális szennyet, ha minden olyan lesz, mint most Budapesten?

A társadalom jelentős része bízott a konzervatívokban, és azt látta, hogy a bizalma nem volt alaptalan. A kormány sokat adott az embereknek. Munkához juttatta őket, megvédte őket az energiaárak robbanásától, emelte a béreket, támogatta a családokat.

Most, amikor fogytán a pénz, könnyű az embereket a kormány ellen uszítani. Meg lehet nyerni mindenkit, aki gyűlöli Orbán Viktort. De mi lesz utána? A választás után elszáll a bosszúvágy. Akkor már az új kormánytól várják, követelik mindazt, amit most ígérnek.

Ha győznek a tiszások, és az EU követelése nyomán leválasztják az országot az orosz földgázról. És akkor mi jön? Drasztikus áremelkedés! A kis- és középvállalkozások ezrei fognak tönkremenni, munkahelyek szűnnek meg, és emberi életek mennek tönkre. Mivel állítja meg a tiszás kormány a tömeges elégedetlenséget? Erőszakkal, diktatúrával!

Ha győz Magyar Péter, kénytelen lesz engedni az ukránok belépését az EU-ba. Mi következik utána? Az ukrán termékek elárasztják az országot, hazavágják a magyar termelőket. Senkinek se legyen kétsége afelől, hogy a németek és a franciák megvédik magukat az ukrán gazdasági agresszióval szemben. Főleg azért, mert éppen az ő cégeik állnak az ukránok mögött.

Mindennek az árát mi fizetjük meg. Az EU a kelet-európai országokat akarja a földre tiporni, hogy uralkodhassanak felettük. Ezt túrni fogja a magyar nép? Milyen eszköze marad a tiszás kormánynak az erőszakon kívül?

Mondhatják, hogy mindez csak feltételezés, nem fog bekövetkezni, az EU nem engedi a nyílt diktatúrát. Mondhatják, de tévednek!

2008 táján az EU valóban nem engedte Gyurcsány Ferencnek, hogy rendőrterrorral tartsa fenn a tőkés rend stabilitását. Akkor az EU vezetői még hittek abban, hogy a válságot szélsőséges eszközök nélkül le lehet vezetni. Gyurcsánynak mennie kellett, mert az EU nem engedte az erőszakot, más eszköze pedig már nem maradt.

De most más a helyzet! Egészen más! Az EU nem csak engedi, de ösztönzi az erőszakot, a diktatúrát. A liberális politikai erők ma olyan eszközöket vetnek be, amilyeneket korábban a fasiszták alkalmaztak.

A franciáknál Le Pen lecsukják csak azért, hogy ne lehessen elnök. A románoknál érvénytelenítették az elnökválasztást, mert nekik nem tetsző személy állt nyerésre. A lengyeleknél a liberális kormány a földre döngölheti az ellenzéket. És akkor nem beszéltünk az EU kedvencéről, Ukrajnáról, ahol eljutottak a nyílt, fasiszta diktatúráig.

Ne legyen senkinek sem illúziója! Ha a tiszások nyernek, az EU-tól szabad kezet kapnak. Magyar Péter az EU áldásával és támogatásával beválthatja ígéretet, olyan nemulass csaphat, amihez hasonló nagyon régen nem volt.

Mi ellene vagyunk a kapitalizmusnak, nem kérünk a pénz uralmából. De a nyílt diktatúrából végképpen nem kérünk.

Ne engedjük, hogy megfélemlítsenek bennünket! A félelem rossz döntéseket szül. Most nekünk okosan kell döntenünk.

Öngyilkos terv

Frederick Merz német kancellár aktívan támogatja az Északi Áramlat gázvezeték bármilyen használatának betiltására irányuló uniós tervet, és meg akar akadályozni minden olyan lépést, amely az Oroszországgal folytatott energiakereskedelem felélesztésére irányul – közölte a brit Financial Times. A német kormány megöli Kelet-Európát, de vele együtt az EU-t is.

FOTÓ: BERLINER-ZEITUNG.IMGIX.NET

„A jövő háborújára kell készülni”

„Putyin megállításához növelnünk kell a termelő kapacitásokat és minden erővel az innovációra kell törekedni” – jelentette ki Andrius Kubilius, az EU védelmi biztosa. Az EU 2030-ig költsön 800 milliárd eurót fegyverkezésre. „A jövő háborújára kell készülni.” Kubilius egyébként litván.

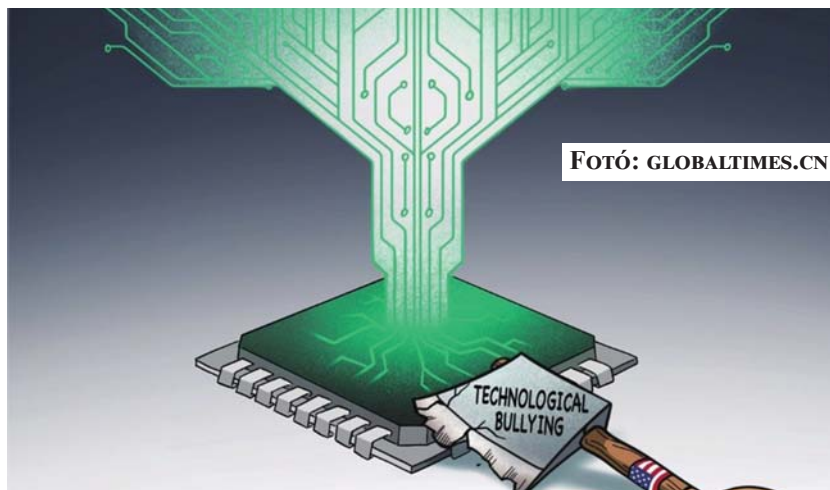
Arany Kupola: nagy tétben ne fogadjanak rá!

FOTÓ: IMGSRV2.VOLID

Kerül, amibe kerül, megcsináljuk az Arany Kupolát! – jelentette be Trump elnök. Trump szerint csak ilyen „csodafegyverrel” lehet védekezni az orosz, kínai, iráni, koreai, meg ki tudja, még milyen támadásokkal szemben. A valóság más! Trump az amerikai termelést, benne a hadiipart nyomja, hogy a válságból ne legyen összeomlás. A világnak is bizonyítani akarja, hogy Amerika tud olyat, amit nem tud Kína. Lehet, de azért erre ne fogadjanak nagy tétben!

Amerikai chipháborúja Kína ellen

FOTÓ: GLOBALTIMES.CN

Az USA közölte, hogy mindenütt a világban fellépnek a kínai Huawei Ascend mesterséges intelligencia chipek ellen. Az USA az amerikai cégek uralma alá akarja tenni a világot, elfojtani Kína technológiai fejlődését, elvágni Kínát a globális ellátási láncoktól, és arra kényszeríteni a nemzetközi vállalatokat, hogy továbbra is támaszkodjanak az amerikai gyártmányú chipekre – írja a kínai Global Times.

Dolgozz tovább a tőkésnek!

FOTÓ: VASASOK.HU

A nyugdíjkorhatár emelése a tőkés kizsákmányolás egyik formája. Svédországban már 63 évesen nyugdíjba lehet menni. Olaszországban és az Egyesült Királyságban 67 év a korhatár; Franciaországban hatalmas tiltakozás kísérte a 62-ről 64 évre emelést. Dániában 70 évre emelik, Magyarországon pedig jelenleg 65 éves korban lehet nyugdíjba vonulni, ha megvan a legalább 20 év szolgálati idő. A Munkáspárt véleménye: nőknél 55 év, férfiaknál 60 év legyen, de aki akar, dolgozhasson tovább!

A magyar-kínai együttműködés létérdekünk

Orbán Viktor miniszterelnök vendége volt Csen Vencsing, a Kínai Kommunista Párt Politikai Bizottságának tagja, a Központi Politikai és Jogi Bizottsága titkára. A 65 éves politikus nem akárci. 2016-2022 között ő volt az Állambiztonsági Minisztérium vezetője és mai beosztásában felügyeli a kínai nemzetbiztonsági szervezetet. Kína érdekelt Magyarország stabilitásában, és ehhez a magyar-kínai kapcsolatok jelentős mértékben hozzásegítenek. A magyar-kínai együttműködés létérdekünk, ne adjuk fel!

FOTÓ: MINISZTERELNOK.HU

Elég a biciklisávokból! Elég Karácsonyból!

FOTÓ: FACEBOOK

„Lezárult a „Védettebb kerékpársávok kialakítása” projektek közbeszerzése, és most kezdődik a kivitelezés” – jelentette be Karácsony Gergely. A budapestiek többsége kínlódik azért, hogy néhány ezer ember biciklizzen Budapesten. Karácsony röhög rajtunk! Emeljük fel a hangunkat! Ne engedjük, hogy Karácsonyék a budapesti emberek többségével szórakozzanak!

Mit mondanak a tények?

A 2025. február–áprilisi időszakban a 15–74 éves munkanélküliek száma 217 ezer fő, a munkanélküliségi ráta 4,4 százalék. 2025. márciusban a teljes munkaidőben alkalmazásban állók bruttó átlagkeresete 714 400, a nettó átlagkereset 490 400 forint volt. A bruttó átlagkereset 8,5, a nettó átlagkereset 8,4, a reálkereset pedig 3,5 százalékkal haladta meg az egy évvel korábbit. Az infláció áprilisban 4,2 százalék volt.

A bérmegállapodás egyelőre tartható

Perlusz László, a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségének főtitkára és Mészáros Melinda, a Liga Szakszervezetek elnöke az Info Rádióban úgy nyilatkozott, hogy egyelőre egymással ellentétes gazdasági folyamatok zajlanak, de a hároméves bérmegállapodást még nem kell feladni. A tavaly megkötött hároméves bérmegállapodás a belső stabilitás fontos eleme. 2027 elejéig jelent előretekintést. Azt is vállalták a felek, hogy a minimálbér 2027. január 1-jétől el fogja érni a rendszeres bruttó átlagkereset 50 százalékát. Felmerült azonban a kérdés, hogy a lassabban beinduló gazdasági növekedés, a vártnál magasabb infláció és a lassuló bérszintemelkedés mellett tarthatók-e a vállalások.

A németek nélkül nem megy?

FOTÓ: MFOR.HU

2024-ben a teljes hazai export 24,1 százaléka irányult Németországba, míg a közvetlentőke-befektetések terén 2023-ban 20 milliárd eurós beáramlás érkezett hazánkba német területekről, mondta Varga Mihály, a Nemzeti Bank elnöke. A magyar gazdaság elemi érdeke, hogy Németország ismét a gazdasági növekedés útjára lépjen.

Mohács: sokan méltatták a Munkáspárt hajthatatlanságát

A Munkáspárt folyamatosan az utcán van. Nem önmotogatóból, ahogyan a tiszások teszik, hanem az emberek érdekében. A jó és ingyenes egészségügy ma mindennél fontosabb. Mohács főterére ismét kitelepültek a munkáspárti aktivisták. Sokan, akik korábban gúnyos megjegyzéseket tettek, most méltatták a Munkáspárt hajthatatlanságát.

Koszorúzás Kádár János születésnapján

A Magyar Antifasiszta Liga (MAL) május 25-én a Fiumei úti sírkertbe hívta Kádár János elvtárs tisztelőit, születésének 113 évfordulója alkalmából. Az eseményen megjelentek és koszorút helyeztek el a Hagyományörző Munkásör Emléktársaság tagjai, a MAL vezetőségi, a MAL Esztergom-Dorog Szervezet tagjai és a Magyar Munkáspárt OE küldöttei, továbbá a megjelent szimpatizánsok. A megemlékezésen a Kádár János Baráti Kör Esztergom-kertváros egy zászlóval is képviseltette magát.

A megjelentek legnagyobb létszámú hölgykoszorúja a MAL Esztergom-Dorog Szervezet tagjaiból tevődött össze, Horváth Mihályné Katalin vezetésével. Ők a megyéből – szervezeten – egy kisbusszal érkeztek a temetőbe.

„Fasizmus vissza Európába?”

„Fasizmus vissza Európába?” címmel nemzetközi konferenciát rendez a német Zetkin Forum Berlinben. A rendezvényen Thürmer Gyula is előadást tart.

FASCHISMUS ZURÜCK IN EUROPA

INTERNATIONALE MARXISTISCHE KONFERENZ

20.-22. Juni 2025
Franz-Mehring-Platz 1
10243 Berlin

ZETKIN FORUM FOR SOCIAL RESEARCH

tricontinental

FREITAG
- 20. JUNI -
AB 15 UHR

Block I - Das Verhältnis von Faschismus und imperialistischer Krise

DER NEOLIBERALISMUS BEREITET DEM NEOFASCHISMUS DEN BODEN.
Utsa Patnaik (online)

DIE ORDNUNG DES KAPITALS - FASCHISMUS UND AUSTERITÄT
Clara Mattei (online)

„AUFSTIEG ODER NIEDERGANG?“ - ZUSAMMENHANG ZW. FASCHISMUS UND KRISE?
Jürgen Lloyd

IST DER FASCHISMUS DER VERGANGENHEIT DERSELBE WIE HEUTE?
Vijay Prashad

DAS VERHÄLTNIS ZW. IMPERIALISMUS UND FASCHISMUS IM DRITTEN WELTKRIEG
Dimitrios Patelis

FASCHISMUS, IMPERIALISMUS UND KRISE (PODIUM)
Jürgen Lloyd, Dimitrios Patelis, Vijay Prashad, Aitak Barani (Moderation)

SAMSTAG
- 21. JUNI -
AB 10 UHR

Block II - Faschistische Parteien und Bewegungen in Osteuropa heute

DIE KLASSENBEZIEHUNGEN DER EXTREMEN RECHTEN IN RUMÄNIEN
Vladimir Bortun

KRISE DES KAPITALISMUS - ENTWICKLUNG EINER RECHTEN POLITIK IM HEUTIGEN UNGARN
Gyula Thürmer

REHABILITIERUNG VON FASCHISTEN UND DÄMONISIERUNG DES ANTIFASCHISMUS IM POSTJUGOSLAWISCHEN RAUM
Jelena Đureinović

DER NEUE POSTLIBERALE FASCHISMUS - EINE POLNISCHE PERSPEKTIVE
Florian Nowicki

FASCHISMUS IN OSTEUROPA - GEFAHREN UND REALITÄTEN
Vladimir Bortun, Aitak Barani, Jelena Đureinović

5

Kire szavazzon a baloldali ember 2026-ban?

Fontos kérdést tett fel a Munkáspárt elnöke május elején: Miért ódzkodnak sokan a Munkáspárttól? Miért segítik a szavazataikkal egyik vagy másik tőkés pártot?

Thürmer Gyula azokhoz szólt, akik a maguk módján szidják a kapitalizmust, szóvá teszik az igazságtalanságokat. Sőt, sokan szinte szó szerint ugyanazt mondják, amit a Munkáspárt is mond. És mégis, nem jutnak el a Munkáspárthoz. Mi hasznuk ebből a dolgozó embereknek, akikről Önök is beszélnek? – tette fel a kérdést a párt elnöke.

Új helyzetben vagyunk – bűn nem észrevenni

A kérdés már az előző választásokon sem volt magától értetődő, de meg lehet érteni, hogy sokan az akkori MSZP-ben, az akkori DK-ban vélték felfedezni az általuk baloldalinak vélt erőt.

A Munkáspárt minden korábbi választáson jelen volt, sőt 2022-ben az Igen Szolidaritás Magyarországért Mozgalommal közösen indult.

2022 óta azonban az egész nemzetközi és hazai helyzet, és vele a politikai paletta alapvetően megváltozott. Ez olyan különbség, amit bűn nem észrevenni.

A világ mozgásban van, elindult egy új világrend kialakítása a BRICS-államok körül. Eredményesen veszik fel a küzdelmet az amerikaiak által uralt világgal szemben.

A német, a francia tőke kiegészülve a brit tőkével Oroszországot akarja kizárni Európából, sőt megsemmisíteni. Ennek alárendeli a teljes EU-t. Ebben nincs helye nemzeti függetlenségnek, önállósodásnak.

Az EU liberális vezetése soha nem látott mértékű háborút indított azért, hogy a jelenlegi magyar kormányt leváltsa, a magyar önállóságot elfojtsa, és a magyar erőforrásokat alárendelje az érdekeinek.

A magyar belpolitika teljesen két pólusúvá vált: az egyik oldalon a Fidesz-KDNP, a másik oldalon a Tisza Párt és potenciális szövetségese, az átalakított DK. A helyzet sajátossága, hogy az ellenzék mögé nyíltan odaálltak az EU vezetői.

2026-ra a baloldali választó súlyos dilemma elé kerül

Nyilván nem fog a Fideszre szavazni. Az MSZP jel-szavakban baloldali, de nem tudja lemosni magáról azt, hogy éveken át a liberálisokkal élt szövetségben. És most az átláthatósági törvény elleni tiltakozás ismét egy tető alá hozza az

MSZP-t, a liberális álcivileket és a szereptévesztésben szenvedő szakszervezeteket, Karácsony Gergelyről nem is beszélve. Hol van itt a baloldali érték, a dolgozó ember érdeke?

De szavazhat-e a baloldali ember tiszta lelkiismerettel és főleg józan ésszel a Magyar-Dobrev-koalícióra? Egyik sem baloldali, mindkettő ugyanazt a célt akarja elérni: a magyar tőkésosztály liberális csoportját hatalomra juttatni.

Mondhatni, hogy ez minden választáson így van, vagy az egyik tőkéscsoport vagy a másik. Ez igaz, de most más helyzetben vagyunk.

A Tisza-DK koalíció totális diktatúrát fog bevezetni. Erre ösztönzik EU-s támogatói, és belpolitikai stabilitás látszatát is csak így tudja biztosítani. Így kísérli meg lebontani a 2010 óta kiépült államkapitalista rendszert, visszaprivatizálni az állami tulajdont, végleg megszüntetni a nagytőke korlátozásait és engedni a szabad rablást a liberális csoportoknak és külföldi támogatóinak. Ennek az árát a dolgozó tömegek, a nép fogja megfizetni. 2026 ebben is különbözik a korábbi választásoktól.

Lehet-e a Munkáspártra szavazni?

Természetesen lehet! El fogunk indulni, lesznek jelöltjeink. A mai törvények alapján szinte biztosra vehető, hogy országos listánk nem lesz. Nem tudunk 15 megyében 71 egyéni jelöltet állítani.

Vannak-e más baloldali erők? Vannak, de mondjuk meg őszintén, külön-külön senki sem képes listát állítani, sőt a baloldali szervezetek egyike-másika egyéni jelöltet se nagyon tud állítani.

2022-ben már találkoztunk ezzel a problémával. Akkor a Munkáspárt és az Igen Szolidaritás Magyarországért Mozgalom megegyezett a közös indulásról. A megállapodás alapja az volt, hogy mindketten alapvetően baloldaliak vagyunk és ez elég eszmei alap a közös fellépéshez. Sok mindenben nem értünk egyet, de ezeket földre, illetve zárójelbe tesszük.

Az együttműködés eredményeként 66 egyéni jelöltet sikerült állítani. Ebből 27-et a Munkáspárt adott. Az országos lista így nem sikerült. De tegyük hozzá: sikerülhetett volna! Önmagában az összefogás jó modell volt, de szokatlan, és későn is jött létre.

A választások után az ISZOMM politikai különbségekre hivatkozva felmondta a további együttműködést. Becsületükre legyen mondva később sem támadták a Munkáspártot. Az ISZOMM-ból azóta néhányan kiváltak és önálló alternatívát igyekeznek kínálni.

A Munkáspárt álláspontja nagyon világos. A Munkáspárt 2026-ban baloldali alternatívát kíván felmutatni mindkét tőkés alternatívával szemben, tehát mind a Fidesz, mind a Tisza-DK ellenében. A mi dolgunk, hogy az embereket gondolkodásra készítsük, és bátorítsuk azokat, akik a stabilitást, a békét féltik a liberális uralommal szemben.

Egyedül indulunk neki a munkának, de a Munkáspárt kész együttműködni más erővel. Több erő összefogása elvben olyan választási szövetséget hozhatna létre, amely eséllyel próbálhatná meg a listaállítást.

Egy ilyen összefogás meggyőzhetné az ingadozó baloldali embereket, hogy igen is érdemes szavazniuk, nem kell lelkiismeretfurdalást érezniük azért, hogy Magyarra vagy Dobrevre adják a voksukat pusztán azért, mert nem szeretik Orbánt.

A Munkáspárt nyitott az együttműködésre. Kijelentettük, hogy a dolgozó emberek, a nép érdekében készek vagyunk mindenkivel összefogni. Mi nem akarunk vezető szerepet semmilyen együttműködésben, de minden ilyen együttműködést készek vagyunk tagságunkkal, anyagi és technikai eszközeinkkel, médiánkkal segíteni.

Nem kívánjuk az együttműködés formáit sem meghatározni. Ezt azoknak kell meghatározni demokratikus tárgyalás útján, akik érdekeltek ilyen együttműködésben.

A Munkáspárt a jelen kérdéseit tartja döntőnek, és úgy véli, hogy minden múltbéli sérelmet, vitát félre lehet tenni.

Az együttműködés természetesen nem csak szavak kérdése. A választás konkrét hadművelet, ahol erőre van szükség. Az együttműködés akkor sikeres, ha résztvevők képesek jelölteket találni, megszervezni az ajánlások gyűjtését és összegyűjteni a szükséges ajánlásokat. Nehéz, nagyon nehéz, de nem lehetetlen!

A Munkáspárt ennek jegyében kereste az együttműködést az elmúlt időszakban is. Így működünk együtt a Fórum a békéért mozgalom szervezésében.

Április 5-én a Magyar Antifasiszta Liga kezdeményezésére a Magyar Békekör, a Marx Károly Társaság, a Munkásör Emléktársaság és a Magyar Munkáspárt részvételével megemlékezésre került sor hazánk felszabadulásának 80. évfordulóján. Május 24-én a Magyar Antifasiszta Liga és Munkásör Emléktársaság Kádár János születésének 113. évfordulójáról emlékezett meg. Meghívásukra a Munkáspárt is részt vett.

Ezek kis lépések, de világos lépések. A kérdés az, hogy a baloldali térfélen lévő szereplők, személyiségek és szervezetek hajlandók-e feladni, félretenni a Munkáspárttal szembeni ellenszenvüket, felhagyni az ódzkodással és elindulni egy más úton.

A Munkáspárt nem mumus

Az ódzkodásnak természetesen van egy egyszerű magyarázata. A Munkáspárt az egyetlen párt, amely nem csak bírálja a kapitalizmust, de nyíltan hirdeti a szocializmus szükségességét.

Igaz, Magyarországon nincs kommunistaüldözés. A Munkáspárt legális párt. Ha valaki belép a Munkáspártba, nem kap érte büntetést. De tegyük hozzá: dicséretet sem! Számptalan példa bizonyítja, hogy a

munkahelyeken hátrányokkal, sőt elbocsájtással jár, ha valaki nyilvános szerepet vállal a Munkáspártban.

A Munkáspárt nem része a „klubnak”, a mainstreamnek, azaz a fősodornak. Aki az élet valamelyik területén érvényesülni akar, százszor is meggondolja, hogy közeledjen-e a Munkáspárthoz.

A nyilvános közeledéssel, netán együttműködéssel kapcsolatos aggodalom, ódzkodás emberileg érthető.

Még az is érthető, hogy sokan félnek az ajánlásukat adni a Munkáspártra, mondván, ha valaki meglátja, baja lehet az aláírónak, sőt a családtagjainak. De miért kell félni attól, hogy valaki a fülkében a Munkáspártra szavazzon? Erre nem lehet magyarázatot találni.

A Munkáspárt tényleges, cselekvő erő

A Munkáspárt nem nyugdíjas vitaklub, nem hagyományörző egyesület, hanem működő politikai párt. Minden választáson indulunk.

Mi már régóta az utcát tekintjük fő politikai harci területünknek. Az utcákon, a tereken, a piacokon igyekszünk az embereket meggyőzni igazunkról. Fellépünk a háború ellen, követeljük, hogy a kormány az állami egészségügyet fejlessze és ne a magánszektor támogatása.

A Munkáspárt ma elismert párt. A Munkáspárt ugyan nem része a fősodornak, mégis aktív és elismert részese a politikai életnek.

A Munkáspárt elnöke a közelmúltban több megyében járt. A látogatásról tudnak a helyi közéletben is. A helyi önkormányzati vezetők többsége természetesnek veszi, ha a Munkáspárt elnöke udvariassági látogatást tesz náluk. A közelmúltban így került sor hasznos találkozára Nyíregyháza, Mohács polgármesterével, a Nógrád Vármegyei Közgyűlés alelnökével is.

Thürmer Gyula január végi moszkvai látogatása érdeklődést váltott ki idehaza is. A Külgazdasági és Külügyminisztériumban is érdeklődéssel fogadták mindazt, amit a Munkáspárt a maga területén a magyar-orsz kapcsolatokért tesz.

Változás tapasztalható a Munkáspárt társadalmi fogadtatásában is. A rendszerváltás utáni években a Munkáspárt ellen komoly politikai háború volt. Az akkori POFOSZ aktivistái többször megzavarták a munkáspárti gyűléseket. Sokan voltak olyanok is, akik hangos szóval zavarták el a munkáspárti aktivistákat.

De ez az idő elmúlt! Nem bántják a Munkáspártot, sőt egyre többen mondják: igazatok van, következetesek vagytok! Sokan dicsérik a Munkáspárt elnökét, elvszerűségét és kitartását. Ez fontos változás! Az emberek elismerése a Munkáspárt politikai tőkéje.

Ugyanezt tapasztaljuk több internetes fórumon. A Munkáspárt elnökével készült beszélgetések például Cs. Király Tamás Ultrahang műsorában igen népszerűek, nagyon sok pozitív komment érkezik. A közelmúltban sokan dicsérték a XX. század Intézet portrébeszélgetését is.

Hozzá kell tennünk, hogy az elismerő szavakat általában olyanok fogalmazzák meg, akik a konzervatív oldalon állnak. Éppen ők beszélnek elismerően arról, hogy a Munkáspárt kiáll a nemzeti érdekek mellett, védi hagyományainkat, szót emel a magyar szuverenitás mellett.

A baloldali, liberális oldalon vagy hallgatnak a Munkáspártról, vagy folyamatosan és ugyanazon érvekkel bírálják, sőt támadják.

Az ilyen támadásokat azok gerjesztik, akik nem akarják, hogy a Munkáspárt vagy a Munkáspárt és más erők összefogása harmadik erőként, eséllyel induló alternatívaként jelenjen meg.

Liberális ellenérvek

A leggyakrabban hangoztatott vád az, hogy a Munkáspárt a „Fidesz szekerét tolja”, sőt együttműködik a kormánypárttal.

Aki egy kicsit is gondolkodik, az tudhatja, hogy egy kétharmados többséggel rendelkező párt szekerét nem kell tolni, vagy ha kell, azt nem a Munkáspárt tudja megoldani.

Az elmúlt évtizedek története azt is mutatja, hogy a Munkáspárt és a Fidesz között nincs és nem is volt választási együttműködés. A választásokon lehet együttműködni közös jelöltek vagy listák állításával, lehet támogatni egymás jelöltjét. Ilyenre nyilvánvalóan nem került sor. Ezt sem a Munkáspárt, sem a Fidesz tagsága nem támogatta volna, és semmilyen szükség nem is volt rá.

A liberálisokat más zavarja. Nem tudják elfogadni a Munkáspárt ismert politikai álláspontját. A Munkáspárt támogat mindent, ami jó a dolgozóknak, a népnek, bárki is javasolja azt. De nem támogat semmit, ami árt a dolgozóknak, a népnek, akárki is mondja azt.

A liberális felfogás szerint csak az a jó, amit ők mondanak és csak azzal állnak szóba, aki az ő igazukat elfogadja.

A Munkáspárt rugalmas, de mégis elvi álláspontja és erre épülő politikája döntő szerepet játszott abban, hogy a Munkáspárt ma is él, nem szorul a politikai élet periferiájára.

A Munkáspárt mindig konkrét kérdésekben fejti ki álláspontját. Az elmúlt időszakban támogatta a kormány keleti nyitás politikáját, csakúgy, mint a rezsicsökkentést vagy a családtámogatást. De nem támogatja, sőt bírálja azt, hogy a kormány nem költ eleget az állami egészségügyre és engedni a magánegészségügy terjedését.

A Munkáspárt nemzetközi téren is szerzett tekintélyt

A Munkáspárt fennállása óta számos területen úttörő szerepet játszott. 1990 novemberében Thürmer Gyula ment el először Kínába, és azóta is folyamatosan kiáll a magyar-kínai kapcsolatok mellett.

A Munkáspárt felvállalta az ideológiai kapcsolatok fejlesztését, egymás politikai életének bemutatását. Tavaly a kínai fél hoz-

zájárult ahhoz, hogy a Munkácsy utcában „Kínai sarok” nyíljon a Munkáspárt gondozásában, ahol bárki megismerkedhet a kínai sajátosságú szocializmus elméletével és gyakorlatával.

A Munkáspárt hasonlóképpen kiállt a magyar-vietnami kapcsolatok mellett is. A vietnami küldöttségek budapesti látogatásuk során mindig találkoznak a Munkáspárt képviselőivel.

A Munkáspárt úttörő- és biztató szerepet játszott a magyar-belarusz kapcsolatok terén is. Lukasenko belarusz elnök több alkalommal fogadta a Munkáspárt elnökét. Szerencsére az EU-szankciók ellenére is fejlődnek a két ország kapcsolatai.

A Munkáspárt elismerést szerzett a magyar-orosz kapcsolatok terén is. Következtesen kiállt egy olyan béke mellett, mely figyelembe veszi az orosz érdekeket is. Szorgalmazta a pragmatikus viszony megőrzését. Thürmer Gyulát ide látogatása során fogadták az orosz Külügyminisztériumban és érdeklődéssel hallgatták előadását a Moszkvai Nemzetközi Kapcsolatok Egyetemén.

Az orosz fél hálával és tisztelettel fogadta, hogy a Munkáspárt tagjai a felszabadulás és a fasizmus feletti győzelem 80. évfordulóján többszáz szovjet katonasírt kerestek fel és koszorúztak meg.

A Munkáspárt tekintélynek örvend a nemzetközi kommunista mozgalomban is. Sok párt elismerően szól arról, hogy a Munkáspárt nem adta fel a küzdelmet, megmaradt marxista pártnak és mindig keresi az újítás, a fejlődés lehetőségét.

A Munkáspárt programja korszerű

Az interneten divat a Munkáspártot begyepesedett kádárista pártként jellemezni, amely nem tud túllépni Kádár János árnyékán.

A Munkáspárt kétségek nélkül tisztelettel viszonyul Kádár emlékéhez. A magyar szocializmus négy évtizedét a magyar történelem egyik legsikeresebb időszakának tekinti. Úgy véli, hogy a szocializmus a gazdaság fejlesztésében, az emberek problémáinak megoldásában sokkal jobb megoldásokat talált, mint ma a tőkés rendszer. Ami jó volt, ami bevált a szocializmusban, azt fel kell mutatni az embereknek.

A Munkáspárt azonban már előrehaladt e téren. Amikor szocializmusról beszélünk, nem csak a 20. századi szocializmus eredményeit mutatjuk fel. Megmutatjuk azt is, hogy a mai szocialista országok, mindenekelőtt Kína és Vietnam hogyan oldja meg korunk problémáit. A múlt és a jelen tapasztalataira korszerű szocializmus kép és program építhető.

Mit csináljon 2026-ban az, aki baloldalinak érzi magát? Kire, melyik pártra szavazzon? Nos mindenek előtt gondolkodni kell. A baloldali személyiségeknek, szervezeteknek és persze a választóknak is.

Ma még nem késő. Ha nem tudunk elszakadni a múlttól, ha nem tudunk pragmatikusan gondolkodni és cselekedni, hanem tudunk baloldali erőt felmutatni, mindannyian komoly árat fogunk fizetni. Nem 1989-ben vagyunk, még csak nem is a 2000-es évek első felében. 2026-ban már semmi sem játék, minden vérre megy. A miénk is.

A múlt nem visz előre, ideje lezárni!

Miért ódzkodnak magukat baloldalinak nevező emberek a munkáspárti jelölteket legalább ajánlani a választásokon? Miért támadják a Munkáspártot az interneten? Miért hozakodnak elő évtizedekkel ezelőtti ügyekkel, vélt vagy valós sérelmekkel? Miért hordanak össze fűt-fát a Munkáspárt elnökéről?

Miért gondolják majdnem négy évtizede a rendszerváltás után, hogy a Munkáspárttól kell elhatárolódni? Miért gondolják, hogy ők „a marxizmus, a szocializmus védelmezői” és nem a Munkáspárt, amely nap mint nap az utcán van, választásokon vesz részt, új tagokat vesz fel, küzd a médiában? Miért?

A választ csak találgatjuk. Minap az interneten elindult egy levél, amely csokorba szedi mindazt, ami nem tetszik neki a Munkáspártban. Nem a szerzője a fontos, hanem a felvetett kérdések.

Lehet-e „együtt koszorúzni Thürmer Gyula, gorbacsovista-grószista politikussal?” – kérdezi a szerző. Lehet, hogy a mai nemzedékek nem is értik a kérdést. Hogy jönnek a mához sok évtizede eltűnt politikusok?

De menjünk sorjában! A Munkáspárt elnöke ma az egyetlen magyar politikus, aki sokszor találkozott Mihail Gorbacsovval, a szovjet kommunisták és a Szovjetunió egykori vezetőjével. Thürmer járt nála Kádár János, majd Grósz Károly kíséretében, 1990-91-ben pedig már saját jogán, a Munkáspárt elnökeként tárgyalt vele.

Ebben különösebb kivetni való nem lehet, hiszen a kádári MSZMP és a Munkáspárt is szövetségesének tekintette az SZKP-t. Egészen más kérdés az, hogy mit gondolunk a gorbacsovi politikáról. A Munkáspárt álláspontja ebben a kérdésben ugyanaz, amit egykor Kádár is gondolt: a szocializmus reformja igen, a szocializmus szétverése nem! Peresztrojka igen, a Szovjetunió feloszlata nem! A Munkáspárt 1991-ben Gorbacsovval és Jelcinnel szemben nyilvánosan is kiállt a szocializmus, a Szovjetunió megvédése mellett.

Ugye, emlékeznek erre baloldali bírálóink? Hallotta-e valaki, hogy Thürmer a gorbacsovi politikát, a szocializmus szétverését dicsérte vagy pozitív megközelítésben tárgyalta? A folyamatot árulásnak, a szocializmus ügye elárulásának minősítette.

1991 után a Munkáspárt elnöke soha nem találkozott Gorbacsovval. Horn Gyula és az MSZP más vezetői annál inkább. Ebből is nyilvánvaló, hogy a Munkáspárt a szocializmus mellett állt, az MSZP pedig ellene lépett fel.

Grósz Károly a magyar munkásmozgalom ellentmondásos személyisége. Jól tudta, hogy hol vannak a magyar szocializmus gondjai, de nem tudott rájuk jó megoldást. Kádár utódként nem tudta megvédeni a szocializmust. Maga nem akart kapitalizmust, de úszott az árral. Becsületére legyen mondván, hogy 1989 őszén megértette, hogy szükség van kommunista pártra és aktív szerepet vállalt a Munkáspárt szervezésében.

Thürmer Gyula külpolitikai tanácsadóként dolgozott Grósz, azaz az MSZMP utolsó főtitkára mellett. A Munkáspárt elnöke már megválasztásakor, 1989 decemberében határozottan bírálta az MSZMP korábbi vezetőit, Grósz is, kiemelve, hogy feladták a marxi elveket és elszakadtak a néptől. A Munkáspárt Thürmer Gyula vezetése alatt világos marxista politikát hirdetett, a dolgozók, a nép érdekében.

Thürmer „elaltatta a lendületes kommunista mozgalmat” – mondja a szerző. Kezdjük azzal, hogy „lendületes kommunista mozgalom” nem volt 1990-ben és sajnos nincs ma sem. Sem itthon, sem külföldön. 1990 után az egész európai kommunista mozgalom mély válságba került. Kelet-Európában megdöntötték a szocialista rendszereket, felszámolták a nagy kommunista pártokat.

Nyugat-Európában a tőke kapva kapott a lehetőségen és igyekezett kiirtani a kommunista mozgalmat. Ideológiai támadás indult, összemosták a kommunistákat a fasisztákkal. Politikai támadás indult a pártok kiszorítására. Ezt láttuk Franciaországban, Olaszországban. Megosztották a pártokat, egy részüket, akik erre hajlandóak voltak, megvásárolták.

Létrehozták az Európai Baloldali Pártot. A Munkáspárt támogatta, tagja volt, mert bízott abban, hogy az együttműködés a mozgalom megújulását szolgálja. Nem ez történt! Megadták magukat a nagytőkének, beolvadtak az Európai Parlamentbe. A Munkáspárt ezért kilépett, és láss „csodát” – rögtön felvették a Munkáspárt ellen fellépő „Munkáspárt-2006” szervezetet.

A Munkáspártnak is döntenie kellett, hogy merre megy. A pártok egy része Európában „bezárkózott a múltba”. A múlt ápolás fontos, de a mához kevés.

A pártok másik része feladta a marxista arculatát. Feladták az osztályharcot, megtagadták a szocialista országok múltját, a dolgozó osztályok helyett különféle kisebbségek, LMBTQ-hívők, migránsok mellé álltak. Csatlakoztak a nyugati szociáldemokrata, újbaloldali és más nem marxista irányzatokhoz. Mi nem mentünk erre, bár volt csábítás, és ez lett volna a könnyebb út.

Voltak pártok, amelyek igyekeztek marxista alapon maradni, de elfeledtek a marxizmus legfontosabb tételéről, arról, hogy nem dogmákból kell kiindulni, hanem a konkrét helyzet konkrét elemzéséből. A Görög Kommunista Párt rossz válaszokat adott, nem értette meg a kínai sajátosságú szocializmust, félremagyarázta az Oroszország elleni háborút, tovább darabolta az egyébként sem egységes mozgalmat.

A Munkáspárt marxista párt maradt. Folyamatosan elemzi a konkrét helyzetet, nyitott mások véleményére, és keresi a megoldásokat. A Munkáspárt ezért élő párt, nem vitaklub, hanem cselekvő szervezet.

Thürmer „leszalámizta a Munkáspártot”, véli a szerző. Nyilván arra gondol, hogy 1989 óta sokan kiváltak a Munkáspártból, köztük a levél szerzője is.

Ez igaz, de ez annak a folyamatnak a része, ahogyan kialakult a Munkáspárt arculata. Előbb elmentek azok, akik egy az egyben a kádári MSZMP-t akarták folytatni. A rendszerváltás új helyzetet teremtett, új utakat kellett találni. A régi úton haladva, ma már nem lenne Munkáspárt.

Később elmentek azok, akik a „középosztályok ideológiamentes” pártját akarták. A párt többsége nem akart erre menni. Ma azt becsülik bennünk, hogy mindig a dolgozó ember mellett álltunk.

Az igazi törés az MSZP-hez való viszony kérdésében volt. Együtt az MSZP-vel vagy ellene? Ebben is a többség döntött. Az MSZP a tőkés rendszerváltás mellé állt. 1994-ben kiegyezett a liberálisokkal és vállalta, hogy végigviszi a rendszerváltást, annak ellenére, hogy a lakosság többsége vissza akarta állítani a szocializmust.

Az MSZP folyamatosan a Munkáspárt gyengítésére, majd szétverésére törekedett. Nem együttműködni akart, hanem a választóit megszerezni. A Munkáspárt tagságában azonban sok illúzió élt az MSZP „baloldaliságáról”. A Bokros-csomag, majd a kórházak privatizációjának terve azonban kijózanította a párttagságot. Kimondtuk: nem lehet közös út.

De voltak olyanok, akik így vagy úgy, de az MSZP-t tartották a „kisebb rossznak”, sőt együttműködést akartak velük „a szélsőjobboldal, a fasiszmus” ellen. Valójában fasisztaveszély nem volt, és a szélsőjobboldal is gyenge volt. Az Orbán-kormány „fasiszta” pártként való értékelése pedig téves, hibás, félrevezető politika volt.

Akik így gondolták, felléptek a Munkáspárt ellen, majd elmentek. Az MSZP meghálálta nekik, de csak addig léteztek, amíg az MSZP-nek szüksége volt rájuk. Ma már ez is a múlt.

Thürmer több választáson is együttműködött a Fidesz-szel, sőt szélsőjobboldali szervezetekkel mutatkozott nyilvánosan. 2024 őszén „barna ruhás és feketebakancsos fasiszta csoportokkal együtt részt vett béketüntetésen – írja a levél szerzője megsemmisítő érvnek szánva.

Sokszor elmondtuk: a Munkáspártnak és a Fidesznek sohasem voltak közös jelöltjei, soha nem támogattuk a Fidesz jelöltjeit és ők sem a mieinket. Hogy sok fideszes aláírt a Munkáspártnak? Ez eleinte igaz volt, de miért ne tették volna? Az elmúlt években azonban már ez sem igaz.

Aki ezzel előhozakodik, igazából azt fájtalja, hogy a Munkáspárt miért nem áll az ellenzék mellé, miért nem akarja a kormányt leváltani. A válaszuk itt is világos. Két tőkés pártról van szó, egyik sem hozza el a szocializmust, amit mi célnak tekintünk. Mi nem pártokat támogatunk, hanem tetteket. Miért ne támogatnánk a keleti nyitást vagy a minimálbér emelését? De miért kellene támogatnunk, hogy Budapesten legyen Pride és még több bicikliút?

A Munkáspárt sohasem működött együtt szélsőjobboldali pártokkal. Az igaz, hogy abban az időszakban, a kilencvenes években, amikor a kilakoltatások ellen léptünk fel, sokféle ember jött el a gyűlésekre.

Sokféle ember jöhet el egy béketüntetésre is, végül is a béke nem baloldal vagy jobboldal kérdése. A magukat baloldalinak nevező emberek is eljöhetnek volna a béketüntetésekre, de nem jöttek. Az MSZP, a DK és más liberálisok a háborút támogatják. Könnyebb ott-hon ülve „fasiszták” után kutatni és indokot keresni arra, hogy miért ne csatlakozzanak a háborúellenes munkáspárti rendezvényekhez.

De tegyük félre a konkrét levelet! Pillantsunk vissza a múltra, de ne soká! Tény, hogy Magyarországon a kádári MSZMP-ből két párt nőtt ki, az MSZP és a Munkáspárt.

Az MSZP szociáldemokrata pártként hirdette magát és eleinte az is volt, de miután egyezsége léptek a liberálisokkal, nagyon gyorsan elvesztette szociáldemokrata voltát és liberálissá vált.

A Munkáspárt megmaradt marxista, kommunista pártnak, folyamatosan keresve a megújulást, ami nélkül lehetetlen lett volna a túlélés.

Tény az is, hogy a magyar baloldal minden ága, minden szereplője ugyanabból a környezetből származik. A szocialista Magyarországon születtek, fejlődtek, a kádári MSZMP tagjai voltak vagy kötődtek hozzá.

Az elmúlt évtizedekben megjelentek ugyan olyanok is, akik aktív életüket a szomszédos országokban vagy éppenséggel nyugaton kezdték, és hatással is voltak és vannak is, de ezek inkább a szabályt erősítő kivételek.

Az elmúlt évtizedekben a baloldali személyek szanaszét mentek. Voltak, akik az MSZP-ben találták meg helyüket. Voltak, akik a liberális intézményekben helyezkedtek el. Voltak, akik szellemi műhelyeket hoztak létre.

Miért nem léptek be a magukat baloldalinak nevező emberek a Munkáspártba? Tartottak attól, hogy elveszítik állásukat? Félték attól, hogy a tőkés útra tért

értelmiségi közeg kivetíti őket maguk közül? Nyilván ennek is szerepe volt. Élni kell, ez nem szégyen, de nem szabad megideologizálni.

Természetesen voltak, akik a Munkáspártba léptek be. Mint minden párt, a Munkáspárt is átesett minden fajta betegségen, sok erőfeszítésbe került, amíg kialakította eszmei és politikai arculatát. A viták során sokan távoztak a Munkáspártból. Voltak, akik az ellenfelekhez szegődtek, és voltak, akik kialakították saját nézetrendszerüket, nem támadták a Munkáspártot, de nem is közeledtek hozzá.

„Nem célom az egységes álláspont kialakítása, inkább csak kíváncsi vagyok a véleményeitekre. Mindannyiunknak hasznos lehet a nézetcsere, ha mindenki higgadt marad és senki sem „anyázik” – összegezte levelét a szerző.

A levelezés téves út. A múlt nem visz előre, ideje lezárni. Az őszinte szembenézés a múlttal, önmagunkkal, a mai valóság helyes értékelése, ez az, amire szükség van.

A magukat baloldalinak nevező személyiségek, szerveződések fórumukat tartanak a szocializmusról, a mai kapitalizmusról, de ezekre nem hívják meg a Munkáspártot.

Változás akkor lehet, ha képesek leszünk leülni és nem arról vitatkozni, hogy „miért nem koszorúzunk Thürmer Gyulával”, hanem arról, hogy a sokszorosan manipulált fiatalokat hogyan állítsuk magunk mellé, hogyan nyerjük meg őket a szocializmus ügyének.

Ma a politikai helyzet egyre veszélyesebb. Ha élni akarunk, ha nem akarunk nyílt diktatúrát, ha nem akarunk háborút, akkor közös pontokat kell találni, és cselekedni. Az okoskodás, a „miért nem csináljuk” szemlélet minden baloldali erőt gyengít és azok malmára hajtja a vizet, akik a kapitalizmus megmentése érdekében a legdurvább diktatúrától sem riadnak vissza.

Trianonra emlékezünk

1920. június 4-én írták alá a trianoni békeszerződést. Az első világháborúban győztes nyugat-európai hatalmak elvették Magyarország területének kétharmadát, lakosságának felét, kiszolgáltatottá tették a külföldi hatalmakkal szemben. Szétválasztották egymástól a magyar embereket, arra kényszerítve őket, hogy idegen országokat tekintsenek hazájuknak.

1920 óta többször lehetett volna változtatni, de minden lehetőséget elszalasztottak. A történelem szolgáltat példákat arra, hogy meg lehet változtatni rossz szerződések következményeit. A vesztfáliai béke 1648-ban kis fejedelemségekre szabdalta Németországot. De az egységes Németország mégis létrejött, igaz csak 1871-ben! Trianon tegnapiját és jelenét ismerjük. A világ változik, új határok születnek Kelet-Európában is. Sok minden változhat még Trianon ügyében is.

A TRIANONI SZERZŐDÉS ALÁÍRÁSA 1920-BAN

ITT ÍRTÁK ALÁ A TRIANONI BÉKESZERZŐDÉST, AMELY MEGPECSÉTELTE MAGYARORSZÁG SORSÁT AZ ELSŐ VILÁGHÁBORÚ UTÁN

A MUNKÁSPÁRT TRIANONI MEGEMLÉKEZÉSE SZOLNOKON

THÜRMER GYULA TRIANONRÓL BESZÉL A MUNKÁSPÁRT BÉKEGYÜLÉSÉN